Spor jde o to, zda státní zaměstnanec, byt 19. srpna 1922 nesporně obývající, jenž uzavřel nájemní smlouvu s používatelkou domu, o čemž žal. úřad nepochybuje, má i po smrti požívatelky domu právní nárok na užívání bytu čili nic. Otázka ta je otázkou práva soukromého, kterou žal. úřad mohl pro obor svého rozhodování řešiti jen jako otázku prejudicielní. Vyřešení otázky té správním úřadem může pak nss přezkoumati jen s hlediska § 6 zák. o ss.

St-lky uplatňovaly již v řízení správním, že smrtí požívatelky domu zanikl i právní nárok nájemníka požívatelky na další užívání bytu. Tím tvrdily, že nájemník bytu po smrti požívatelky obýval byt bez právního podkladu, tedy nelegálně. Žal. úřad zamítl tuto námitku jejich, stoje patrně na stanovisku, že nárok nájemníkův na obývání bytu i po smrti požívatelky domu nezanikl.

Nss neshledal tento závěr úřadu logicky správným.

Podle § 1448 o. z. o. zanikají smrtí jen taková práva a takové závazky, které se vztahují jenom k osobě aneb týkají se jen osobních činů zemřelého. K těmto právům a závazkům nenáleží poměr nájemní; pachtovní a nájemní poměr přechází na dědice, takže v poměru tom může, po případě musí dědici pronajímatele a nájemníka býti pokračováno (§ 6 zák. o ochraně nájemníků z 25. března 1925 č. 48 Sb.).

Výjimka nastane ovšem tehdy, když právo pronajímatele nebo nájemníka jest buď výslovně nebo podle povahy dotčeného práva omezeno na jejich dožití, když tedy na př. pronajímatel jest jen požívatelem nemovitostí, jemuž přísluší jen právo na požitky, nikoliv na podstatu samu. Zanikne-li právo požívatele jeho smrtí, zanikne tím nájemní poměr a to hned smrtí požívatele a bez další výpovědi se strany dědiců požívatele, ježto podle zásady § 442 o. z. o. nikdo nemůže přenésti více práva, než sám má. Znamenalo by to prolomení zásady § 442 o. z. o., přiznalo-li by se nájemníku požívatele, který svá práva může přece jen odvozovati z práv požívatele, lepší postavení tím, že by se mu prodloužil nájemní poměr, již zaniklý, i přes smrt požívatele (viz rozhodnutí nejv. soudu z 27. května 1908 Rv 926/8 sb. n. XI. č. 4251, srov, Dr. Fürth, Das österr. Mietrecht, str. 373; Krainz § 252).

Zaniklo-li však v tomto případě smrtí požívatelky v lednu 1926 právo požívací, zanikl i právní nárok nájemníka z jejího práva odvozovaný, takže tento obýval na dále byt bez právního podkladu. Měl-li proto žal. úřad za to, že nájemní poměr Stanislava St. trval i po smrti Josefy K., nelze tento závěr jeho uznati za logicky správný, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 5915.

Pozemková reforma: * Propouštěje dle § 11 záb. zák. jinak přesně označené části zabraných parcel ze záboru, není stpú povinen vydati vlastníku současně geometrické plánky, způsobilé pro knihovní vklad.

(Nález ze dne 2. října 1926 č. 19494.)

Věc: Irma G. v H. O. (adv. Dr. Ed. Turchányi z Nitry) proti státnímu pozemkovému úřadu o propuštění ze záboru dle § 11 záb. zák.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z 10. září 1925 rozhodl stpú o žádosti st-lčině podle § 11 záb. zák., propustil jí ze záboru 190 ha 93 a 69 m² půdy zemědělské a 102 ha 25 a 73 m² půdy jiné, a zamítl žádost za propuštění dalších nemovitostí. — — —

O stížnosti uvážil nss takto: — — — — —

Stížnost namítá, že žal. úřad propustil st-lce ze záboru parcely ... v O., jakoby šlo o parcely celé, ve skutečnosti však prý jde o části parcel č. .... Postup tento jest prý nezákonný a vadný proto, že nař. rozhodnutí není knihovně proveditelné, když k němu nejsou připojeny geometrické plánky knih. vkladu schopné. — — —

Dle § 11 záb. zák. má vlastník nárok na to, aby mu stpú propustil ze záboru majetek nepřesahující výměru v § 2 záb. zák. uvedenou. Povinnosti té učiní stpú zadost tím, že vlastníku určité nemovitosti ze záboru propustí a jeho správní výbor s propuštěním tím projeví souhlas (§ 7, odst. 1 a § 11, odst. 1 zák. z 11. června 1919 č. 330 Sb.). Jde tu jen o to, aby způsobem jasným vyřešen byl s hlediska § 11 záb. zák. právní poměr mezi státem a dosavadním vlastníkem co do zabrané půdy.

Další činností od první podstatně odlišnou a ji jen doplňující, jest knihovní vyznačení fakta, že určité nemovitosti byly vlastníku propuštěny ze záboru. V té příčině ukládá § 7 náhr. zák. stpú-u, aby, vyhoví-li vlastníkově žádosti, kromě vlastníka uvědomil i příslušný soud s návrhem, by v případě, kde nemovitosti byly přiděleny vlastníku do svobodného vlastnictví (§ 11 záb. zák.), vymazal vedle poznámky zamýšleného převzetí i poznámku záboru.

Má-li stpú na základě svého rozhodnutí učiniti návrh na knihovní zápisy shora uvedené, pak není třeba, aby již rozhodnutí samo obsahovalo všecky náležitosti knih. vkladu, nýbrž mohou náležitosti ty býti dodatečně splněny teprve v návrhu knihovním. Nevylučuje tudíž zákon, aby stpú dodatečně opatřil vše, co vyžaduje knihovní výmaz poznámek záboru a zamýšleného převzetí na základě jeho rozhodnutí podle § 11 záb. zák., a tedy dodatečně opatřil třeba i potřebné dílčí plány, v nichž byly by nemovitosti ze záboru propuštěné a jinak již v příslušném rozhodnutí jasně označené způsobem pro knihovní zápisy předepsaným vyznačeny.

Není tedy nezákonným, když žal. úřad nepřipojil k rozhodnutí svému geometrické plány knihovního vkladu schopné.

Zda plány ty má si opatřiti stpú sám, či má je předložiti sám vlastník, nss zkoumati nemohl, ježto nař. rozhodnutí výroku takového neobsahuje, a ani námitka toho obsahu v písemné stížnosti není formulována.

Č. 5916.

Státní zaměstnanci. — Vojenské věci: Rotmistr z povolání, který před vydáním zákona č. 286/1924 zažádal za povolení k dobrovolnému vystoupení ze sboru rotmistrů, nemá nároku na odbytné